Rättsfallssamlingen

FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT
JEAN RICHARD DE LA TOUR
föredraget den 15 juli 2021 [1]

Mål C-431/20 P

Carlo Tognoli,
Emma Allione,
Luigi Alberto Colajanni,
Claudio Martelli,
Luciana Sbarbati,
Carla Dimatore, i egenskap av arvinge till Mario Rigo,
Roberto Speciale,
Loris Torbesi, i egenskap av arvinge till Eugenio Melandri,
Luciano Pettinari,
Pietro Di Prima,
Carla Barbarella,
Carlo Alberto Graziani,
Giorgio Rossetti,
Giacomo Porrazzini,
Guido Podestà,
Roberto Barzanti,
Rita Medici,
Aldo Arroni,
Franco Malerba,
Roberto Mezzaroma
mot

Europaparlamentet

”Överklagande – Enhetlig stadga för Europaparlamentets ledamöter – Ledamöter av Europaparlamentet valda i italienska valkretsar – Europaparlamentets ändring av pensionsrättigheterna – Rättsakt mot vilken talan kan väckas – Begrepp – Bindande rättsverkningar – Inlaga om justering av talan – Upptagande till sakprövning”

[1] Originalspråk: franska.

I. Inledning

1. Carlo Tognoli och övriga klagande har yrkat att domstolen ska upphäva det beslut som meddelades av Europeiska unionens tribunal den 3 juli 2020, Tognoli m.fl./parlamentet,[2] genom vilket tribunalen avvisade klagandenas talan om ogiltigförklaring av de meddelanden som upprättats den 11 april 2019 av chefen för ”Enheten för ledamöternas löner och sociala rättigheter” vid Europaparlamentets generaldirektorat (GD) för ekonomi om justering av deras pensioner[3] till följd av ikraftträdandet den 1 januari 2019 av beslut nr 14/2018 från Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Deputeradekammarens presidium, Italien).[4]

2. Dessa meddelanden, som riktades till flera tidigare ledamöter av Europaparlamentet eller deras rättsinnehavare, har varit föremål för ett stort antal mål vid tribunalen, i vilka tribunalen har avvisat klagandenas talan. Flera överklaganden av tribunalens beslut anhängiggjordes vid domstolen samma dag och med liknande lydelse.[5]

3. Domstolen ska således uttala sig om under vilka villkor en talan får väckas mot Europarlamentets beslut om ändring av ledamöternas pensioner vilka fattats inom ramen för ett administrativt förfarande som inte specifikt har reglerats.

4. Förevarande överklagande och överklagandet i mål C-408/20 P, vilka domstolen har beslutat att pröva tillsammans, rör framför allt begreppet ”rättsakt mot vilken talan kan väckas” i den mening som avses i artikel 263 FEUF.[6]

II. Tillämpliga bestämmelser

5. I artikel 86 i tribunalens rättegångsregler[7] föreskrivs följande:

”1. När den rättsakt som en talan om ogiltigförklaring avser har ersatts av eller har ändrats genom en annan rättsakt som rör samma sak, får sökanden, innan den muntliga delen av förfarandet har avslutats eller innan tribunalen har beslutat att avgöra målet utan att inleda den muntliga delen av förfarandet, justera talan för att ta hänsyn till denna nya omständighet.

…

2 T-395/19, T-396/19, T-405/19, T-408/19, T-419/19, T-423/19, T-424/19, T-428/19, T-433/19, T-437/19, T-443/19, T-455/19, T-458/19–T-462/19, T-464/19, T-469/19 och T-477/19, ej publicerat, EU:T:2020:302 (nedan kallat det överklagade beslutet).

3 Se punkt 11 i förevarande förslag till avgörande.

4 Nedan kallat beslut nr 14/2018.

5 Samtidigt med prövningen av förevarande överklagande prövar tribunalen även ett överklagande av beslutet av den 3 juli 2020, Falqui och Poggiolini/parlamentet (T-347/19 och T-348/19, ej publicerat, EU:T:2020:303), som ingetts av en annan tidigare ledamot av Europaparlamentet (målet Poggiolini/parlamentet (C-408/20 P)). Prövning av andra överklaganden pågår i målen Coppo Gavazzi m.fl./parlamentet (C-725/20 P) och Santini m.fl./parlamentet (C-198/21 P), rörande identiska meddelanden av den 11 april 2019 respektive den 8 maj 2019. Dessa överklaganden har ingetts mot domen av den 15 oktober 2020, Coppo Gavazzi m.fl./parlamentet (T-389/19–T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19–T-414/19, T-416/19–T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19–T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19–T-454/19, T-463/19 och T-465/19, EU:T:2020:494), respektive domen av den 10 februari 2021, Santini m.fl./parlamentet (T-345/19, T-346/19, T-364/19–T-366/19, T-372/19–T-375/19 och T-385/19, ej publicerad, EU:T:2021:78). Den skriftliga delen av dessa förfaranden pågår fortfarande.

6 Detta begrepp är föremål för den första grunden för förevarande överklagande och den andra grunden för överklagandet i mål C-408/20 P. Min bedömning av grunderna är densamma i båda målen.

7 Tillgängliga på följande webbadress: https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018–11/tra-doC-sv-div-t-0000–2018–201810296–05_00.pdf.

6. Ordföranden ska, utan att det föregriper tribunalens beslut huruvida inlagan om justering av talan kan beaktas, fastställa en frist inom vilken svaranden får yttra sig över nämnda inlaga.

7. Ordföranden ska, i förekommande fall, fastställa en frist inom vilken intervenienterna får komplettera sina interventionsinlagor mot bakgrund av inlagan om justering av talan och yttrandet över densamma. Nämnda inlaga och yttrandet över densamma ska delges intervenienterna samtidigt.”

III. Bakgrund till tvisten

6. Bakgrunden till tvisten redovisas i punkterna 1–9 i det överlagade beslutet och kan sammanfattas enligt följande.

7. I egenskap av tidigare parlamentsledamöter som valts i Italien, eller efterlevande makar till sådana ledamöter, uppbär klagandena antingen en ålderspension som beviljats på grundval av bestämmelserna om kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter, eller en efterlevandepension.

8. Genom beslut nr 14/2018 beslutade deputeradekammarens presidium den 12 juli 2018 att i enlighet med det italienska avgiftssystemet göra en ny beräkning av pensionsbeloppen för tidigare ledamöter av denna kammare för de mandatperioder som fullgjorts fram till och med den 31 december 2011. [8] Till följd av denna nya beräkning sattes pensionsbeloppen till dessa ledamöter eller deras efterlevande makar ned från och med den 1 januari 2019.

9. Genom en kommentar som bifogades klagandenas pensionsbesked för januari 2019 informerade parlamentet klagandena om att deras pensionsbelopp kunde justeras i enlighet med beslut nr 14/2018 och att denna justering eventuellt kunde leda till att felaktigt utbetalda belopp återkrävdes.

10. Genom ett odaterat meddelande, som bifogades klagandenas pensionsbesked för februari 2019, informerade chefen för ”Enheten för ledamöternas löner och sociala rättigheter” vid parlamentets generaldirektorat för ekonomi klagandena om följande:

– Parlamentets rättstjänst hade bekräftat att beslut nr 14/2018 var automatiskt tillämpligt på deras situation.

– Så snart parlamentet erhållit de nödvändiga uppgifterna från Camera dei deputati (Deputeradekammaren, Italien) skulle det underrätta klagandena om fastställandet av deras nya pensionsrättigheter och vidta åtgärder för att under de närmaste tolv månaderna återkräva den eventuella mellanskillnaden.

– Det slutgiltiga fastställandet av deras pensionsrättigheter skulle meddelas genom en formell rättsakt mot vilken det var möjligt att inge ett klagomål med stöd av artikel 72 i Europaparlamentets beslut av den 19 maj och den 9 juli 2008 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets ledamotsstadga, [9] eller väcka en talan om ogiltigförklaring mot med stöd av artikel 263 FEUF.

[8] I punkt 3 i det överklagade beslutet specificeras att prövningen av huruvida beslut nr 14/2018 är lagenligt pågår vid Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati (Deputeradekammarens rättsliga råd, Italien).

[9] EUT C 159, 2009, s. 1.

11. Genom meddelandena av den 11 april 2019[10] upprepade enhetschefen följande information som redan hade meddelats klagandena i meddelandena från februari 2019:

– Klagandenas pensionsbelopp skulle justeras från och med april 2019, med retroaktiv verkan från och med den 1 januari 2019, i förhållande till den nedsättning av motsvarande pensioner till före detta nationella ledamöter i Italien som beslut nr 14/2018 hade lett till, i enlighet med de förslag om fastställande av nya pensionsrättigheter som översänts i bilagan till dessa meddelanden.

– Från mottagandet av dessa meddelanden hade klagandena 30 dagar på sig att yttra sig över meddelandena. Om inget yttrande hade inkommit när denna frist löpte ut skulle meddelandena anses ha bindande verkan, vilket bland annat innebar att de belopp som felaktigt uppburits för månaderna januari–mars 2019 skulle återbetalas.

12. Genom e-postmeddelanden som sändes mellan den 13 maj och den 4 juni 2019 översände klaganden sina yttranden till den behöriga avdelningen vid parlamentet.

13. Genom e-postmeddelanden som skickades mellan den 22 maj och den 24 juni 2019 bekräftade parlamentet att det mottagit yttrandena och meddelade klagandena att de skulle få ett svar efter det att deras argument hade prövats.

14. I skrivelser som skickades mellan den 20 juni och den 23 juli 2019, det vill säga efter det att klagandena hade väckt talan i första instans,[11] angav chefen ”Enheten för ledamöternas löner och sociala rättigheter” vid parlamentets generaldirektorat för ekonomi att de yttranden som klagandena hade inkommit med inte innehöll några uppgifter som kunde motivera en omprövning av parlamentets ståndpunkt i de omtvistade meddelanden, och att rätten till pension och planen för återbetalning av felaktigt utbetalda belopp, i enlighet med de nya beräkningar som angetts i bilagan till dessa meddelanden, fick bindande verkan samma dag dessa beslut meddelades.

15. Vid tidpunkten för det överklagade beslutet hade parlamentet emellertid inte fattat något definitivt beslut om Eugenio Melandris situation (mål T-437/19), på grund av dess specifika karaktär.

IV. Förfarandet vid tribunalen och det överklagade beslutet

16. Genom ansökningar som inkom till tribunalens kansli mellan den 28 juni och den 8 juli 2019 väckte klagandena talan om ogiltigförklaring av de omtvistade meddelandena.

17. Den 16, 19 och 24 september 2019 framställde parlamentet, genom separata handlingar, en invändning om rättegångshinder.

18. Mellan den 19 september och den 4 oktober 2019 ingav samtliga klagande, utom Emma Allione (mål T-396/19) och Eugenio Melandri (mål T-437/19), inlagor om justering av sin respektive talan. Mellan den 15 och den 28 oktober 2019 yttrade sig parlamentet över dessa inlagor.

[10] Nedan kallade de omtvistade meddelandena.

[11] Se punkt 16 i förevarande förslag till avgörande. Endast i målet Emma Allione (mål T-396/19) kom parlamentets svar av den 20 juni 2019 före den ansökan som ingavs den 28 juni 2019. Se punkterna 10 och 12 i det överklagade beslutet.

19. Mellan den 3 och den 12 november 2019 yttrade sig samtliga klagande, utom Eugenio Melandri (mål T-437/19), [12] över de invändningar om rättegångshinder som parlamentet framställt mot respektive talan.

20. Genom beslut av den 10 december 2019 beslutade tribunalen att låta prövningen av invändningarna om rättegångshinder anstå till den slutliga domen. Den 27 och den 28 januari 2020 inkom parlamentet med sitt svaromål.

21. Den 3 februari 2020 beslutade tribunalen att en andra skriftväxling inte var nödvändig.

22. Genom det överklagade beslutet avvisade tribunalen, med stöd av artikel 126 i tribunalens rättegångsregler, var och en av klagandenas talan eftersom det var uppenbart att de inte kunde tas upp till sakprövning.

23. Vad för det första gäller yrkandet om ogiltigförklaring av de omtvistade meddelandena slog tribunalen fast att parlamentet hade framställt invändningarna om rättegångshinder inom de föreskrivna fristerna, eftersom dessa ska beräknas med beaktande av en förlängning med tio dagar med hänsyn till avstånd. [13]

24. Tribunalen slog vidare fast att de omtvistade meddelanden inte utgjorde rättsakter som gick någon emot. [14] Efter att ha påpekat att den omständigheten att den nya metoden för beräkning av pensioner hade tillämpats sedan april 2019 inte i sig räckte för att fastställa att parlamentet hade tagit slutgiltig ställning till pensionsbeloppen, [15] drog tribunalen av lydelsen av de omtvistade meddelandena och den däri angivna möjligheten för klagandena att yttra sig över desamma, som klagandena hade utnyttjat, [16] att parlamentets svar till klagandena utgjorde institutionens slutliga beslut och således inte kunde betraktas som handlingar som enbart bekräftade de omtvistade meddelandena. [17]

25. Tribunalen ansåg slutligen att dess bedömning att yrkandena om ogiltigförklaring av de omtvistade meddelandena skulle avvisas inte äventyrade rätten till effektiv effektivt domstolsskydd eller gjorde det möjligt för parlamentet att undgå tribunalens behörighet. [18]

26. För det andra fann tribunalen att det var uppenbart att de inlagor om justering av talan som klagandena hade ingett inte kunde tas upp till sakprövning på grund av att de ursprungliga ansökningarna inte kunde tas upp till sakprövning när de ingavs [19] och att yrkandena i dessa inlagor, vilka avsåg andra ”föregående, förberedande, efterföljande eller konnexa” rättsakter, under alla omständigheter skulle avvisas, eftersom de inte angav föremålet för talan på ett tillräckligt precist sätt. [20]

[12] Eugenio Melandri avled den 27 oktober 2019. Den 30 januari 2020 informerades tribunalen om att Loris Torbesi avsåg att fortsätta förfarandet.

[13] Se punkterna 45–48 i det överklagade beslutet.

[14] Se punkt 57 i det överklagade beslutet.

[15] Se punkt 51 sista meningen i det överklagade beslutet.

[16] Se punkterna 52 och 53 i det överklagade beslutet.

[17] Se punkterna 56 och 60 i det överklagade beslutet.

[18] Se punkterna 61 och 62 i det överklagade beslutet.

[19] Se punkterna 66 och 67 i det överklagade beslutet.

[20] Se punkterna 69 i det överklagade beslutet.

27. För det tredje avvisade tribunalen klagandenas yrkanden om att parlamentet skulle förpliktas att betala de belopp som felaktigt innehållits, med motiveringen att tribunalen enligt fast rättspraxis inte kan rikta förelägganden till unionens institutioner. [21]

V. Parternas yrkanden

28. Klagandena har yrkat att domstolen ska

– upphäva det överklagade beslutet,

– återförvisa målet till tribunalen, och

– förplikta parlamentet att ersätta rättegångskostnaderna i målet om överklagande.

29. Parlamentet har yrkat att domstolen ska

– ogilla överklagandet, och

– förplikta klagandena att ersätta rättegångskostnaderna i målet om överklagande.

VI. Överklagandet

30. Klagandena har åberopat en huvudgrund till stöd för sitt överklagande, nämligen att de omtvistade meddelandena utgör rättsakter mot vilka talan kan väckas. I andra hand har ytterligare två grunder åberopats, nämligen felaktig tolkning av artikel 86 i tribunalens rättegångsregler respektive åsidosättande av den kontradiktoriska principen och felaktig tolkning av artikel 126 i rättegångsreglerna.

A. Den första grunden: huruvida de omtvistade meddelandena utgör rättsakter mot vilka talan kan väckas

31. Genom denna grund har klagandena kritiserat tribunalens bedömning att de omtvistade meddelanden inte utgör rättsakter som går någon emot och därför kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring i den mening som avses i artikel 263 FEUF. [22]

1. Parternas argument

32. Klagandena har

– i första hand gjort gällande att enligt domstolen praxis följer möjligheten att väcka talan mot en rättsakt av rättsaktens rättsverkningar och inte av dess slutliga karaktär, i synnerhet när det inte finns någon rättslig grund som särskiljer en preliminär rättsakt från en slutlig rättsakt. I förevarande fall har de omtvistade meddelandena haft verkningar för de pensioner som utbetalats från och med april 2019. I andra hand har klagandena gjort gällande att

[21] Se punkterna 73 och 74 i det överklagade beslutet.

[22] Se punkterna 24 och 25 i förevarande förslag till avgörande.

– det inte var uppenbart att de omtvistade meddelandena kunde följas av beslut som inte enbart bekräftade dessa, att det av innehållet i parlamentets svar på yttrandena framgick att meddelandena var rent bekräftande och att parlamentet motsade sig självt genom att hävda att det var skyldigt att tillämpa beslut nr 14/2018, att

– de omtvistade meddelandenas karaktär inte kan förändras beroende på huruvida yttranden avges, när det på grund av parlamentets beslut att automatiskt införliva beslut nr 14/2018 inte krävs några ytterligare omständigheter och att klagandena, i avsaknad av information om parlamentets svarsfrist, inte kunde vänta med att väcka talan, och att

– Emma Allione (mål T-396/19) väckte talan mot det omtvistade meddelande som avsåg henne samma dag som parlamentet svarade på hennes skriftliga yttrande, det vill säga samma dag som meddelandet blev slutligt.

33. Parlamentet har gjort gällande att nedsättningen av pensionsbeloppet kunde ändras med beaktande av klagandenas yttranden och att parlamentets slutgiltiga ståndpunkt fastställdes efter de omtvistade meddelanden, vilket framgår av meddelandenas lydelse och av de berörda parternas möjlighet att inkomma med skriftliga yttranden. Avsaknaden av en rättslig grund som gör det möjligt att betrakta dessa meddelanden som förberedande påverkar inte deras kvalificering, eftersom parlamentets praxis syftar till att säkerställa de berörda personernas rätt att yttra sig innan ett slutligt beslut om nedsättning av deras pensioner fattas. Vad gäller de omedelbara verkningarna av samma meddelanden har parlamentet framhållit deras preliminära karaktär.

2. Bedömning

34. Genom den första grunden har klagandena i huvudsak kritiserat tribunalens bedömning av det kriterium om rättsverkan som gör det möjligt att väcka talan enligt artikel 263 FEUF, mot bakgrund av domstolens praxis.

35. Jag erinrar således om att alla bestämmelser – oavsett form – som antas av unionsinstitutionerna och som är avsedda att ha bindande rättsverkningar som kan påverka den sökande juridiska eller fysiska personens intressen, genom att klart förändra dennes rättsliga ställning anses utgöra sådana ”rättsakter mot vilka talan kan väckas” i den mening som avses i den artikeln [23].

36. De rättsakter som inte har bindande rättsverkningar, såsom förberedande rättsakter och rättsakter som endast innebär ett verkställande, rena rekommendationer och yttranden samt, i princip, interna anvisningar, kan däremot inte bli föremål för den domstolsprövning som föreskrivs i artikel 263 FEUF. [24]

[23] Se dom av den 25 februari 2021, VodafoneZiggo Group/kommissionen (C-689/19 P, EU:C:2021:142, punkt 48 och där angiven rättspraxis), och dom av den 22 april 2021, thyssenkrupp Electrical Steel och thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/kommissionen (C-572/18 P, EU:C:2021:317, punkt 46 och där angiven rättspraxis).

[24] Se dom av den 22 april 2021, thyssenkrupp Electrical Steel och thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/kommissionen (C-572/18 P, EU:C:2021:317, punkt 47 och där angiven rättspraxis).

37. För att avgöra om den överklagade rättsakten ger upphov till sådana verkningar ska hänsyn tas till rättsaktens innehåll och upphovsmannens avsikt [25] och rättsaktens verkningar bedömas mot bakgrund av objektiva kriterier, såsom rättsaktens innehåll, i förekommande fall med beaktande av det sammanhang i vilket den antogs och den antagande institutionens befogenheter. [26]

38. Mellankommande rättsakter som syftar till att förbereda det slutliga beslutet utgör således i princip inte rättsakter som kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring. Så är fallet om institutionen uttrycker sin preliminära ståndpunkt. [27]

39. Talan kan inte heller väckas mot mellankommande rättsakter om det kan fastställas att den rättsstridighet som dessa rättsakter är behäftade med kan åberopas till stöd för en talan mot det slutliga beslut i vars beredande de ingår. I ett sådant fall innebär det faktum att talan kan väckas mot det beslut genom vilket förfarandet avslutas att det föreligger ett tillräckligt effektivt domstolsskydd. [28]

40. Det omtvistade beslutet kan dessutom endast bli föremål för en talan om ogiltigförklaring om ändringen av vissa skäl i beslutet, även utan att själva beslutsdelen i det tidigare beslutet har ändrats, har lett till en ändring av det materiella innehållet i beslutet, varigenom klagandenas intressen har påverkats i den mening som avses i domstolens rättspraxis avseende artikel 263 FEUF. I annat fall rör det sig om en bekräftande rättsakt som inte kan angripas i den mening som avses i denna artikel.

41. I förevarande fall har tribunalen, med tillämpning av den rättspraxis som angetts i punkterna 35 och 38 i förevarande förslag till avgörande, [29] framhållit vissa delar av innehållet i de omtvistade meddelandena, nämligen användningen av ordet ”förslag” och preciseringen att ändringen av pensionsrättigheterna och återkrävandet av belopp som felaktigt uppburits för månaderna januari–mars 2019 inte skulle börja tillämpas förrän efter utgången av en frist på 30 dagar under vilken yttranden kunde avges. Tribunalen ansåg att klagandenas utnyttjande av denna möjlighet gjorde att förslagen om fastställande av nya pensionsrättigheter inte kunde anses ha en slutgiltig karaktär och att de skrivelser som översänts efter klagandenas yttranden följaktligen utgjorde parlamentets slutliga beslut.

42. Tribunalen slog dessutom fast att dessa skrivelser inte var av enbart bekräftande natur, eftersom de omtvistade meddelandena inte hade en slutgiltig karaktär, och att det därför saknade betydelse att parlamentets svarsfrist inte hade preciserats i meddelandena.

43. Inom ramen för den första grunden för överklagandet har klagandena inte bestritt tribunalens konstateranden avseende innehållet i de omtvistade meddelandena och det sammanhang i vilket det utfärdades. Klagandena anser att tribunalen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning

[25] Vad gäller avsaknaden av vissa formella krav, se dom av den 17 juli 2008, Athinaïki Techniki/kommissionen (C-521/06 P, EU:C:2008:422, punkterna 42–45).

[26] Se dom av den 22 april 2021, thyssenkrupp Electrical Steel och thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/kommissionen (C-572/18 P, EU:C:2021:317, punkt 48 och där angiven rättspraxis).

[27] Se dom av den 13 oktober 2011, Deutsche Post och Tyskland/kommissionen, (C-463/10 P och C-475/10 P, EU:C:2011:656, punkt 50 och där angiven rättspraxis).

[28] Se dom av den 13 oktober 2011, Deutsche Post och Tyskland/kommissionen, (C-463/10 P och C-475/10 P, EU:C:2011:656, punkt 53 och där angiven rättspraxis), och dom av den 22 april 2021, thyssenkrupp Electrical Steel och thyssenkrupp Electrical Steel Ugo/kommissionen (C-572/18 P, EU:C:2021:317, punkt 50 och där angiven rättspraxis).

[29] Se punkterna 50 och 51 i det överklagade beslutet.

vid bedömningen av huruvida en talan kan väckas mot dessa meddelanden, vad gäller den utfärdande förvaltningens befogenheter, genom att göra gällande att meddelandena har lett till en omedelbar nedsättning av pensionsbeloppen.

44. Av punkterna 5, 6 och 51 i det överklagande beslutet framgår att tribunalen konstaterade att de omtvistade meddelandena hade utfärdats av parlamentet, som har befogenhet att fatta sådana beslut, och att parlamentet i enlighet med systemet för fastställande av storleken på Europaparlamentsledamöternas pensioner är skyldigt att justera de utbetalade pensionsbeloppen. Enligt tribunalen bestod den praxis som parlamentets generaldirektorat för ekonomi tillämpade i februari 2019 i att underrätta klagandena om den förestående justeringen av pensionsbeloppen till följd av den automatiska tillämpningen av beslut nr 14/2018 och därefter, två månader senare, i nämnda meddelanden underrätta dem om det faktiska genomförandet av beslutet samt om möjligheten att yttra sig inom 30 dagar från översändandet av meddelandena.

45. Av detta går det följaktligen att dra slutsatsen att parlamentet otvetydigt har antagit en åtgärd med rättsverkningar som påverkar klagandenas intressen och som är bindande för dem.

46. Tribunalen grundade sin bedömning att de omtvistade meddelandena inte utgjorde beslut på att det fanns en möjlighet att inkomma med yttranden efter dessa meddelanden och konstaterade att denna möjlighet hade utnyttjats, att klagandenas yttranden hade granskats och att de belopp som sedan januari 2019 felaktigt hade utbetalats inte hade återkrävts.

47. Tribunalen har härvidlag underlåtit att beakta följande omständigheter som följer av dess konstateranden:

– De omtvistade meddelandenas bindande verkan, som påverkar klagandenas intressen, sköts inte upp när yttrandena mottogs.

– Parlamentet kan i princip inte ändra sitt beslut, eftersom det är obligatoriskt kopplat till beslut nr 14/2018.

48. Härav följer att de omtvistade meddelandena – till skillnad från de meddelanden som översändes i februari 2019 – under dessa särskilda omständigheter, som kraftigt skiljer sig från de omständigheter som gav upphov till den rättspraxis som tribunalen hänvisade till i punkt 50 i det överklagade beslutet, inte kan betraktas som vanliga informationsskrivelser till klagandena i syfte att få kännedom om deras ståndpunkt och ge parlamentet så fullständig information som möjligt innan det fattar sitt beslut, eller med andra ord som en etapp som måste genomföras innan parlamentet inskränker klagandenas rättigheter.

49. Under dessa omständigheter hade de omtvistade meddelandena endast kunnat betraktas som en preliminär eller förberedande ståndpunkt om parlamentet tydligt hade visat att dess beslut att sätta ned pensionerna till följd av beslut nr 14/2018 endast skulle få konkreta verkningar om de berörda personerna inte yttrade sig, eller vid utgången av en viss tidsfrist för att inkomma med sådana yttranden, vilket inte varit fallet i förevarande mål.

50. Konstaterandet att parlamentet inte har återkrävt de pensionsbelopp som felaktigt utbetalats mellan januari och mars 2019, och således inte har gett full verkan åt den nedsättning av pensionsbeloppen som har tillämpats sedan april 2019, saknar i detta avseende relevans. Detta kan nämligen inte ändra den kvalificering av de omtvistade meddelanden som följer av en

automatisk justering av det utbetalade pensionsbeloppet och de pensionsbelopp som ska betalas ut, eftersom de materiella villkoren för återbetalning av felaktigt utbetalda belopp också är kopplade till beslut nr 14/2018.

51. Att talan kan väckas mot de omtvistade meddelandena bekräftas av det konstaterande som följer av punkt 56 i det överklagade beslutet, enligt vilket det i detta förfarande för justering av pensioner inte har fattats något annat beslut efter utgången av pensionstagarnas frist på 30 dagar för att yttra sig över meddelandena eller vid avvisningen av sådana yttranden. I avsaknad av ett omprövningsförfarande som utmynnar i ett beslut med en detaljerad motivering som svar på pensionstagarnas yttranden ska lagenligheten av den rättsakt som har lett till en ändring av dessa belopp bedömas vid utgången av denna frist mot bakgrund av de uppgifter som parlamentet kunde ha haft tillgång till när det underrättade pensionstagaren.

52. Under sådana omständigheter som dem i förevarande mål kan parlamentet inte heller med framgång göra gällande att klagandena, som hade yttrat sig efter att ha mottagit de omtvistade meddelandena, borde ha inväntat parlamentets bekräftelse på nedsättningen av deras pensioner för att detta svar på deras yttranden skulle kunna betraktas som en slutlig rättsakt och således utgöra en rättsakt mot vilken talan kunde väckas. Det hade nämligen varit högst osannolikt att ett sådant tillvägagångssätt från klagandens sida skulle ha varit framgångsrikt vad gäller principen om nedsättning av pensionsbeloppet, vilken enligt de uppgifter som parlamentet vid upprepade tillfällen lämnat berodde på beslut nr 14/2018, och att parlamentet svar, i avsaknad av nya uppgifter, riskerade att betraktas som en bekräftande rättsakt mot vilken talan inte kunde väckas. [30]

53. Ovanstående bedömning får stöd i rättspraxis avseende definitionen av en rättsakt som går någon emot i personalmål vid bestridande av de ekonomiska verkningarna av ett beslut. Ett månatligt lönebesked kan således visa att det föreligger ett beslut. [31] När lönebeskedet för första gången visar att det har genomförts en ny åtgärd med allmän räckvidd som avser fastställande av ekonomiska ersättningar, avspeglar detta att det har fattats ett förvaltningsbeslut med individuell räckvidd som har bindande rättsverkningar vilka direkt och omedelbart kan påverka den berörda tjänstemannens intressen. De följande lönebeskeden visar däremot endast att verkningarna av det ursprungliga administrativa beslutet med individuell räckvidd fortskrider i tiden och kan kvalificeras som bekräftande administrativa beslut med individuell räckvidd. [32]

54. Jag erinrar dessutom om att det enligt fast rättspraxis är det beslut som en uttagningskommitté fattar efter att ha omprövat en provdeltagares situation som utgör den rättsakt som går denne emot, eftersom det beslut som fattats efter omprövning ersätter uttagningskommitténs ursprungliga beslut. [33]

55. Eftersom den omständigheten att en talan kan väckas mot de omtvistade meddelanden, i den mening som avses i artikel 263 FEUF, enligt min mening i huvudsak följer av den rad uppgifter som lämnats till klagandena och av att ett allmänt beslut har konkretiserats på villkor som gör klagandenas domstolsskydd osäkert, anser jag att det är lämpligt att uppmärksamma domstolen på räckvidden av domen av den 28 juni 2018, Spliethoff's Bevrachtingskantoor/kommissionen. [34]

[30] Se punkt 40 i förevarande förslag till avgörande.

[31] Se dom av den 15 juni 1976, Wack/kommissionen (1/76, EU:C:1976:91, punkt 5).

[32] Se dom av den 12 december 2019, Tàpias/rådet (T-527/16, EU:T:2019:856, punkt 37), och dom av den 5 december 2012, Lebedef m.fl./kommissionen (F-110/11, EU:F:2012:174, punkterna 36 och 37 och där angiven rättspraxis).

[33] Se dom av den 5 september 2018, Villeneuve/kommissionen (T-671/16, EU:T:2018:519, punkt 24).

[34] C-635/16 P, EU:C:2018:510 (nedan kallad domen Spliethoffs Bevrachtingskantoor/kommissionen).

56. I vissa aspekter kan omständigheterna i det mål som avgjordes genom den domen jämföras med de omständigheter som ligger till grund för den första grunden för förevarande överklagande. I det målet påpekade domstolen nämligen att klagandebolaget hade mottagit ett e-postmeddelande som kunde betraktas som en underrättelse om Europeiska kommissionens beslut att inte anta dess förslag [35] och bortsåg från att det förelåg ett slutligt beslut som kommissionen fattat efter det att talan hade väckts. I motsats till tribunalen, som fann att talan inte kunde tas upp till sakprövning, eftersom den riktades mot ett e-postmeddelande som inte hade författats av kommissionen och att den angripna rättsakten endast var av provisorisk karaktär, [36] drog domstolen av tribunalens konstateranden slutsatsen att tribunalen, med hänsyn till de särskilda omständigheterna i målet och i syfte att för klaganden säkerställa rätten till ett verksamt rättsligt skydd, borde ha godtagit att föremålet för talan mot kommissionen [37] avsåg ogiltigförklaring av det slutliga beslutet.

57. I den domen uttalade sig domstolen således inte om den omtvistade rättsaktens provisoriska karaktär, utan om den omständigheten att klaganden inte kunde identifiera kommissionens genomförandebeslut, som utgjorde den slutliga rättsakten i det aktuella förfarandet, varvid domstolen även beaktade den omständigheten att det omtvistade e-postmeddelandet innehöll information om tillgängliga rättsmedel och att dessa hade använts utan kännedom om genomförandebeslutet. [38] I så mening förtjänar denna dom särskild uppmärksamhet, eftersom den illustrerar vilka processuella konsekvenser som i händelse av osäkerhet om rättsakters art och räckvidd ska dras av deras lydelse och sammanhang. [39] Följaktligen föreslår jag, i andra hand, att domstolen ska ge en motsvarande motivering i förevarande mål.

58. Mot bakgrund av ovanstående drar jag slutsatsen att tribunalen gjorde sig skyldig till felaktig rättstillämpning när den avvisade klagandenas talan om ogiltigförklaring av de omtvistade meddelandena med motiveringen att de inte utgjorde rättsakter mot vilka en talan kan väckas enligt artikel 263 FEUF.

59. Jag föreslår därför att domstolen ska slå fast att överklagandet kan vinna bifall såvitt avser den första grunden och följaktligen upphäva det överklagade beslutet, utan att det är nödvändigt att pröva den andra och den tredje grunden för överklagandet, vilka har anförts i andra hand.

60. För det fall domstolen skulle finna att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den första grunden, kompletterar jag emellertid min bedömning med en bedömning av de övriga två grunderna.

[35] I punkt 66 i domen Spliethoff's Bevrachtingskantoor/kommissionen, påpekade domstolen att ”det framgår av lydelsen i e-postmeddelandet av den 17 juli 2015, som återges i punkt 21 i denna dom, att [genomförandeorganet för innovation och nätverk (Inea)] uttryckligen *underrättat [bolaget Spliethoff's Bevrachtingskantoor] om att 'ert förslag inte antogs'*. Inea förklarade visserligen att förfarandet för antagandet av kommissionens beslut om urval av projekt och tilldelning av stöd *fortfarande pågick*, men tillade att *'[i] det osannolika fallet att antagandet av detta beslut leder till ändringar vad gäller ert förslag får ni ett separat meddelande via e-post'*. [Detta bolag] mottog därefter emellertid inte några ytterligare skrivelser från Inea eller av kommissionen i detta avseende”. Min kursivering

[36] Se domen Spliethoff's Bevrachtingskantoor/kommissionen, punkterna 31, 34 och 65).

[37] Se domen Spliethoff's Bevrachtingskantoor/kommissionen, punkt 71).

[38] Se domen Spliethoff's Bevrachtingskantoor/kommissionen, punkterna 66–70.

[39] Se förslag till avgörande av generaladvokaten Kokott i målet Spliethoff's Bevrachtingskantoor/kommissionen, punkterna 6 och 7. Generaladvokaten preciserade att klaganden hade väckt ännu en talan vid tribunalen om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandebeslut, mot vilken kommissionen invänt att den inte hade väckts i rätt tid.

B. Den andra grunden: felaktig rättstillämpning i samband med tolkningen av artikel 86 i tribunalens rättegångsregler

1. Parternas argument

61. Till stöd för sin andra grund har klagandena i huvudsak gjort gällande att inlagorna om justering av talan avser de rättsakter genom vilka de, teoretiskt sett provisoriska, rättsakter som ursprungligen angreps har vunnit laga kraft. Att avvisa inlagorna skulle således vara ologiskt, strida mot kravet på processekonomi och utgöra rättsvägran.

62. Klagandena har hänvisat till domen av den 9 november 2017, HX/rådet,[40] och domen av den 28 juni 2018, Spliethoff's Bevrachtingskantoor/kommissionen, av vilka följer att artikel 86 i tribunalens rättegångsregler ska tolkas så, att ett effektivt domstolsskydd ska säkerställas.

63. Enligt klagandena har tribunalen i punkterna 68 och 69 i det överklagade beslutet dessutom felaktigt funnit att de rättsakter som avses i justeringsinlagorna inte var tillräckligt tydligt angivna.

64. Parlamentet har gjort gällande följande:

– Grunden rör inte Emma Allione och Loris Torbesi,[41] vilka inte har inkommit med någon justeringsinlaga.

– De beslut som slutligen antogs ersätter inte de omtvistade meddelandena och det beslut som fattades i domen i målet Spliethoff's Bevrachtingskantoor/kommissionen, vilket grundade sig på sökandens ursäktliga misstag, kan inte överföras på förevarande mål.

– Argumenten avseende punkterna 68 och 69 i det överklagade beslutet är ogrundade på grund av den tydliga åtskillnad som tribunalen gjort mellan parlamentets slutliga beslut och de övriga rättsakter som avses i justeringsinlagan.

– Principen om ett effektivt domstolsskydd får inte leda till att sakprövningsförutsättningarna i artikel 86 i tribunalens rättegångsregler åsidosätts.

[40] C-423/16 P, EU:C:2017:848.

[41] Här torde det vara Eugenio Melandri som avses, se punkt 18 och fotnot 12 i förevarande förslag till avgörande.

2. Bedömning

65. I domen av den 20 september 2018, Spanien/kommissionen,[42] har domstolen erinrat om följande:

– Av domstolens praxis följer att parternas yrkanden i princip inte kan ändras,[43] och att artikel 86 i tribunalens rättegångsregler om justering av den ursprungliga talan kodifierar tidigare rättspraxis om undantag från denna princip om att yrkanden inte får ändras.[44]

– I nämnda artikel 86 föreskrivs att när den rättsakt som en talan om ogiltigförklaring avser har ersatts av eller har ändrats genom en annan rättsakt som rör samma sak, får sökanden, innan den muntliga delen av förfarandet har avslutats eller innan tribunalen har beslutat att avgöra målet utan att inleda den muntliga delen av förfarandet, justera talan för att ta hänsyn till denna nya omständighet, det vill säga ändra föremålet för talan.

– Eftersom nämnda artikel 86 utgör ett undantag från principen om att en talan inte får ändras ska den följaktligen tolkas restriktivt.

– För att justera talan krävs det att sökanden på ett otvetydigt och tillräckligt klart och precist sätt anger föremålet för talan samt sökandens yrkanden, så att tribunalen inte dömer utöver vad som har yrkats (*ultra petita*). Enligt artikel 86.4 a i tribunalens rättegångsregler ska en inlaga om justering av talan därför bland annat innehålla de justerade yrkandena.[45]

66. I den rättspraxis som åberopats av såväl tribunalen som av klagandena till stöd för deras överklagande behandlas inte den typ av processuella frågor som avses i deras talan.

67. I de beslut om avvisning som avses i punkt 66 i det överklagade beslutet erinras endast om vilka principer som ska tillämpas, utan att några exempel som är relevanta för förevarande mål ges. I beslutet av den 14 januari 2015, SolarWorld m.fl./kommission,[46] slog tribunalen fast att talan skulle avvisas på grund av att det saknades ett berättigat intresse av att få saken prövad och i beslutet av den 21 november 2019, ZW/BEI,[47] på grund av att talan väckts för sent.

68. Vad gäller den rättspraxis som klaganden åberopade i det mål som avgjordes genom domen av den 9 november 2017, HX mot rådet,[48] är omständigheterna inte jämförbara. I det målet hade HX ombud först vid förhandlingen fått kännedom om den rättsakt genom vilken den angripna rättsakten hade ändrats och hade, på grund av tvetydigheter i rättegångsspråkets version av

42 C-114/17 P, EU:C:2018:753, punkterna 52–54, 56 och 59 och där angiven rättspraxis.

43 Se förslag till avgörande av generaladvokaten Sharpston i målet Spanien/kommissionen (C-114/17 P, EU:C:2018:309, punkt 40), i vilket det erinrades om att ”[a]rtikel 76.d i tribunalens rättegångsregler kräver att klaganden i sin ansökan ska specificera saken som förfarandet gäller. I princip är det inte tillåtet för en part att ändra saken under förfarandet, och frågorna i ärendet ska bedömas enbart med hänsyn till yrkandena i den ansökan som inledde förfarandet”. Generaladvokaten Sharpston hänvisade till det liknande resonemanget i domen av den 11 november 2010, kommissionen/Portugal (C-543/08, EU:C:2010:669, punkt 20 och där angiven rättspraxis).

44 Se preciseringarna i förslaget till avgörande av generaladvokaten Sharpston i målet Spanien/kommissionen (C-114/17 P, EU:C:2018:309, punkt 42 och fotnot 23). Jag erinrar även om att det handlar om att undvika att ge upphovsmannen till den angripna akten möjlighet ändra den akt som angripits vid domstol eller låta den ersättas av en annan akt för att skada förfarandet.

45 Se, vad gäller denna bestämmelse som infördes i tribunalens rättegångsregler år 2015, förslag till avgörande av generaladvokaten Sharpston i målet Spanien/kommissionen (C-114/17 P, EU:C:2018:309, punkt 43 och fotnot 24, i vilket det anges att tribunalen gett klaganden möjlighet att ändra sin ansökan vid förhandlingen).

46 T-507/13, EU:T:2015:23.

47 T-727/18, ej publicerat, EU:T:2019:809.

48 C-423/16 P, EU:C:2017:848, punkt 21.

tribunalens rättegångsregler, inte i en skriftlig handling bekräftat sin vilja att justera sina yrkanden vid förhandlingen. Domstolen ansåg att det ankom på tribunalen att underrätta klaganden om dennes misstag och att göra det möjligt för denne att rätta felet.

69. I det mål som avgjordes genom den andra domen, det vill säga domen i målet Spliethoff's Bevrachtingskantoor/kommissionen, uttalade sig domstolen inte om villkoren för tillämpning av artikel 86 i tribunalens rättegångsregler. [49]

70. Med hänsyn till lydelsen av artikel 86 och det sammanhang i vilket det har medgetts en möjlighet att anpassa den ursprungliga talan vid tribunalen, anser jag att dess tillämpningsområde inte kan utvidgas till att omfatta fall där klaganden har gjort en felaktig bedömning av räckvidden av den rättsakt vars lagenlighet han eller hon bestrider.

71. Även om jag är mycket väl medveten om att artikel 86 i tribunalens rättegångsregler syftar till att uppfylla kravet på processekonomi, genom att klaganden inte behöver väcka en ny talan vid tribunalen genom ett separat förfarande, grundas mina reservationer på den ändring av föremålet för talan som gjorts i justeringsinlagan, vilket domstolen underströk i domen av den 20 september 2018, Spanien/kommissionen. [50]

72. Denna ändring av den ursprungliga talan gör det motiverat att ägna särskild uppmärksamhet åt iakttagandet av förfarandets kontradiktoriska karaktär. [51] De formkrav som föreskrivs i artikel 86 syftar till att uppnå det målet.

73. Även om jag medger att dessa formkrav kan anpassas genom att anse att den angripna rättsakten implicit kan identifieras av de uppgifter som nämns i ansökan och argumenten i denna, och att en talan som formellt riktas mot en rättsakt som ingår i en serie rättsakter som tillsammans utgör en helhet vid behov även skulle kunna anses vara riktad mot de övriga rättsakterna, [52] anser jag att villkoren för tillämpning av artikel 86 i tribunalens rättegångsregler strikt ska begränsas till de fall där ett slutligt beslut har ändrats.

74. Eftersom bestämmelserna i artikel 86 inte kan tolkas så, att de minskar den osäkerhet beträffande arten och räckvidden av de angripna rättsakterna som följer av deras lydelse och sammanhang, är det med hänsyn till dessa omständigheter med andra ord endast genom en tolkning av begreppet ”rättsakt mot vilken talan kan väckas” som ett effektivt domstolsskydd och en god rättskipning garanteras. [53]

75. Mot bakgrund av det ovan anförda anser jag att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt den andra grunden, eftersom jag anser att tribunalen korrekt tillämpade domstolens fasta praxis när den i huvudsak avvisade de inlagor om justering av talan som sökandena i målet vid tribunalen, med undantag för Emma Allione och Loris Torbesi i målen T-396/19 och T-437/19, hade ingett med stöd av artikel 86 i tribunalens rättegångsregler och till följd av de invändningar om rättegångshinder som framställts av parlamentet, i syfte att ogiltigförklara alla andra föregående, förberedande, efterföljande eller konnexa rättsakter eller meddelande avseende förslagen till beslut.

[49] Se även, för ett liknande resonemang, förslag till avgörande av generaladvokaten Sharpston i målet Spanien/kommissionen (C-114/17 P, EU:C:2018:309, fotnot på sidan 36)

[50] C-114/17 P, EU:C:2018:753. Se punkt 65 i förevarande förslag till avgörande.

[51] Se dom av den 9 november 2017, HX/rådet (C-423/16 P, EU:C:2017:848, punkt 23).

[52] Se dom av den 8 juli 2020, Neda Industrial Group/rådet (T-490/18, ej publicerad, EU:T:2020:318, punkt 53 och där angiven rättspraxis).

[53] Se punkterna 55–57 i förevarande förslag till avgörande.

C. Den tredje grunden: åsidosättande av den kontradiktoriska principen och felaktig rättstillämpning vad gäller tillämpningen av artikel 126 i tribunalens rättegångsregler.

1. Parternas argument

76. Klaganden har gjort gällande följande:

– Tribunalen borde ha gett dem möjlighet att bemöta den invändning om rättegångshinder avseende inlagan om justering av talan som parlamentet framställt, antingen direkt eller genom en andra skriftväxling.

– Tribunalens beslut att förena invändningarna om rättegångshinder med en begäran om att inkomma med inlagor till parlamentet visar att det inte var uppenbart att klagandenas talan inte kunde tas upp till sakprövning.

77. Parlamentet har gjort gällande följande:

– Grunden rör inte Emma Allione och Loris Torbesi,[54] vilka inte har inkommit med någon inlaga om justering av talan.

– Av artikel 86.6 i tribunalens rättegångsregler framgår att tribunalen på eget initiativ kan pröva huruvida inlagan om justering av talan kan tas upp till prövning utan att inhämta sökandenas yttranden.

– I enlighet med artikel 126 i rättegångsreglerna kan tribunalen när som helst besluta att en talan inte kan tas upp till sakprövning, och detta påverkas inte av tidigare processuella beslut.

78. Som svar på domstolens skriftliga fråga om huruvida artikel 86.6 i tribunalens rättegångsregler är relevant när det rör sig om ett åsidosättande av den kontradiktoriska principen, har klagandena hävdat att denna bestämmelse, som förbehåller tribunalen möjligheten att bedöma sakprövningsförutsättningarna för inlagan om justering av talan, inte utesluter en analog tillämpning av artikel 130.4 i rättegångsreglerna för att ge sökanden möjlighet att yttra sig över de argument som svaranden har anfört till stöd för sin invändning om rättegångshinder. Parlamentet har framhållit att tribunalen hade iakttagit den kontradiktoriska principen genom att parlamentet getts en frist för att svara på inlagorna om justering av talan och att tribunalen, med hänvisning till sin praxis, hade uttalat sig om huruvida dessa inlagor kunde tas upp till sakprövning, dock utan att grunda sig på de argument som parlamentet hade anfört i sitt svaromål, till vilka det hänvisades i punkt 65 i det överklagade beslutet.

2. Bedömning

79. I artikel 86.6 i tribunalens rättegångsregler föreskrivs att ”[o]rdföranden …, utan att det föregriper tribunalens beslut huruvida inlagan om justering av talan kan beaktas, [ska] fastställa en frist inom vilken svaranden får yttra sig över nämnda inlaga”.

[54] Här torde det vara Eugenio Melandri som avses, se punkt 18 och fotnot 12 i förevarande förslag till avgörande.

80. I artikel 130.4 i rättegångsreglerna, som rör invändningar som behandlas genom beslut, föreskrivs att när svaranden, genom särskild handling, begär att tribunalen ska meddela beslut i fråga om rättegångshinder utan att pröva själva sakfrågan, ska ordföranden fastställa en frist inom vilken sökanden, med angivande av yrkanden och grunder, får inkomma med skriftligt yttrande.

81. I förevarande mål har parlamentet i det yttrande som avses i punkt 20 i det överklagade beslutet, vilket grundar sig på artikel 86.6 i nämnda rättegångsregler, framställt invändningar om rättegångshinder avseende inlagorna om justering av talan. Av punkt 21 i detta beslut framgår att yttrandena delgavs klagandena efter det att dessa hade yttrat sig över parlamentets invändningar om rättegångshinder mot ansökningarna, vilket bekräftas av konstaterandena i fotnot 3 i klagandenas svar på domstolens fråga.

82. Jag erinrar för det första om att enligt artikel 83 i tribunalens rättegångsregler får ansökan och svaromålet kompletteras med en replik från sökanden och en duplik från svaranden, såvida inte tribunalen beslutar att en andra skriftväxling inte behövs, på grund av att målet är tillräckligt utrett. Tribunalens beslut att i enlighet med denna bestämmelse tillåta sökanden att inkomma med en replik omfattas av tribunalens utrymme för skönsmässig bedömning. [55]

83. För det andra understryker jag att tribunalen beslutade att avvisa inlagorna om justering av talan med stöd av artikel 126 i rättegångsreglerna.

84. Enligt denna bestämmelse får tribunalen – som antingen på eget initiativ eller på grundval av de yttranden som inkommit till den har att pröva huruvida en ansökan kan tas upp till sakprövning – utan att den behöver låta sin bedömning bli föremål för en diskussion mellan parterna, och när som helst under det pågående förfarandet, avgöra huruvida det är uppenbart att ansökan inte kan tas upp till sakprövning.

85. Om en sökande anser att tribunalen inte har tillämpat nämnda bestämmelse på ett korrekt sätt är denne följaktligen tvungen att bestrida den bedömning som domstolen i första instans har gjort av villkoren avseende tillämpningen av denna bestämmelse. [56] Det är endast de grunder som har anförts mot tribunalens motivering till varför talan ska avvisas som är relevanta.

86. I förevarande mål grundade tribunalen sitt beslut på den fasta praxis som den erinrade om i punkt 66 i det överklagade beslutet. Denna motivering har kritiserats i den andra grunden för överklagandet.

87. Mot denna bakgrund föreslår jag att domstolen ska fastställa att överklagandet inte kan vinna bifall såvitt avser den tredje grunden för överklagandet.

D. Talan i första instans

88. Om domstolen beslutar att upphäva det överklagade beslutet uppkommer frågan huruvida domstolen kan överta målet.

[55] Se beslut av den 15 januari 2020, BS/parlamentet (C-642/19 P, ej publicerat, EU:C:2020:32, punkt 5 (ställningstagande av generaladvokaten Pikamäe, punkt 7 och där angiven rättspraxis).

[56] Se beslut av den 15 januari 2020, BS/parlamentet (C-642/19 P, ej publicerat, EU:C:2020:32, punkt 5 (ställningstagande av generaladvokaten Pikamäe, punkt 10 och där angiven rättspraxis).

89. Enligt artikel 61 första stycket i stadgan för Europeiska unionens domstol kan domstolen, efter att ha upphävt ett avgörande meddelat av tribunalen, antingen själv slutligt avgöra ärendet, om detta är färdigt för avgörande, eller återförvisa ärendet till tribunalen för avgörande.

90. I förevarande mål kan domstolen i detta skede av förfarandet inte pröva klagandenas talan vid tribunalen i sak, eftersom tribunalen endast prövade parlamentets invändning om rättegångshinder.

91. Domstolen förfogar däremot över de upplysningar som krävs för att meddela ett slutligt avgörande om denna invändning om rättegångshinder. [57]

92. Jag föreslår därför att domstolen ska slå fast att nämnda invändning om rättegångshinder, som grundas på att de omtvistade meddelandena inte kan bli föremål för en talan om ogiltigförklaring, ska ogillas.

93. Målet ska följaktligen återförvisas till tribunalen för prövning av klagandenas talan om ogiltigförklaring av de omtvistade meddelandena.

VII. Rättegångskostnader

94. Återförvisningen av målet till tribunalen motiverar att låta beslutet om rättegångskostnaderna i samband med överklagandet anstå till senare.

VIII. Förslag till avgörande

95. Mot bakgrund av vad som ovan anförts föreslår jag att domstolen ska

– ogiltigförklara det beslut som Europeiska unionens tribunal meddelade den 3 juli 2020, Tognoli m.fl./parlamentet (T-395/19, T-396/19, T-405/19, T-408/19, T-419/19, T-423/19, T-424/19, T-428/19, T-433/19, T-437/19, T-443/19, T-455/19, T-458/19–T-462/19, T-464/19, T-469/19 och T-477/19, ej publicerat, EU:T:2020:302),

– ogilla den invändning om rättegångshinder som Europaparlamentet har framställt vid tribunalen,

– återförvisa målet till tribunalen för prövning av Carlo Tognolis och övriga klagandes yrkanden om ogiltigförklaring av de meddelanden som upprättats den 11 april 2019 av chefen för ”Enheten för ledamöternas löner och sociala rättigheter” vid Europaparlamentets generaldirektorat (GD) för ekonomi om justering av deras pensioner till följd av ikraftträdandet den 1 januari 2019 av beslut nr 14/2018 från Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (Deputeradekammarens presidium, Italien), och

– låta frågan om rättegångskostnader anstå.

[57] Se dom av den 9 juli 2009, 3F/kommissionen (C-319/07 P, EU:C:2009:435, punkt 98), och dom av den 13 oktober 2011, Deutsche Post och Tyskland/kommissionen, (C-463/10 P och C-475/10 P, EU:C:2011:656, punkt 78). Se, även, dom av den 28 februari 2019, rådet/Growth Energy och Renewable Fuels Association (C-465/16 P, EU:C:2019:155, punkt 128).